

W poszukiwaniu wody podziemnej

TADEUSZ ZBIEGIENI

może również wypływać na powierzchnię w postaci źródła, nadającego się na ujęcie.

Lokalizacja studni

Jeśli kupiliśmy działkę i chcemy na niej wykopać studnię, powinniśmy się zwrócić do zawodowego radiestety, który wskaże nam miejsce pod jej budowę. Radiesteta sprawdza cały teren i lokalizuje na nim ciekły wody podziemnej. Określa kierunek ich spływu, głębokość i wydajność. Następnie w obrębie wyznaczonych cieków wyznacza najlepszy punkt pod budowę ujęcia (studni) i określa jego parametry techniczno-eksploatacyjne, czyli głębokość, wydajność i jakość wody. **Trafność lokalizacji**

punktu budowy ujęcia wody podziemnej metodami radiestetycznymi ocenia się na około 90 proc.

Przy lokalizacji wody podziemnej pomocne może być ukształtowanie terenu (np. obniżenie terenu nad ciekami) czy tzw. **rośliny wskaźnikowe**. Warto pod tym kątem patrzeć na roślinność. Gdy:

- woda jest płytko — trawa jest bujna, bardziej zielona, występuje tatarak; typowa roślinność, która potrzebuje dużo wody, lepiej rośnie,

- woda do 10 m — mchy, paprocie, jeżyny, inne bujne krzewy,

- woda głębiej — sosna, leszczyna, buk, jałowiec czy kępy drzew.

Niektóre drzewa źle rosną na ciekach czy nawet chorują, np. jabłoni.

O wodę podziemną jest trudno w następujących miejscach:

- o dużym pionowym zróżnicowaniu terenu,

- przy rzekach od strony stromej wysokiego brzegu,

- w sąsiedztwie źródeł i samowypływu, ponieważ świadczy to o obecności rozległych warstw nieprzepuszczalnych,

- w sąsiedztwie kopalń odkrywkowych i zakładów, pobierających duże ilości wody ze swojego ujęcia.

Kopana czy wiercona

Jeśli radiesteta stwierdzi, że ciek wody podziemnej występuje na głębokości do 10 m, to możemy zdecydować się na kopanie studni. Jeśli teren nie jest górzysty, to można nawet kopać studnię na głębokość kilkunastu metrów.

Gdy ciek wody podziemnej występuje głębiej, to wtedy należy zdecydować się na studnię wierconą. Z takiej głębokości z reguły możemy uzyskać wodę o większej wydajności i powinna być lepszej jakości.

Według „Prawa wodnego” właściciel działki może bez specjalnego pozwolenia (zwanego pozwoleniem wodnoprawnym) korzystać z wód, znajdujących się na jego posesji, jeśli pobór wody nie przekracza 5 m³/dobę, a wydajność pomp czerpiących wodę ze studni nie jest większa niż 0,5 m³/godz. Jest to tak zwane zwykłe korzystanie z wody. Głębokość studni wierconej — rozumiana jako głębokość odwiertu — nie może przekroczyć 30 m.

TADEUSZ ZBIEGIENI, dyplomowany mistrz radiestezji, poprowadzi w naszej redakcji profesjonalny kurs radiestezji. Szczegółowe informacje — na str. 2.

Wyznaczanie w terenie przebiegu żył wodnych, określanie ich głębokości i wydajności oraz ocena jakości wody w celu zlokalizowania miejsc pod budowę studni — to zadania radiestety.

Wody podziemne występują w postaci wód gruntowych lub wgłębnych. Wody gruntowe — to pierwsza warstwa wodonośna od powierzchni Ziemi, która zasilana jest głównie opadami atmosferycznymi. Są one słabo izolowane od zanieczyszczeń zewnętrznych. Jeśli w okolicy nie ma wysypisk odpadów, ferm zwierzęcych, szamb, gnojowisk i innych obiektów, które mogą niekorzystnie oddziaływać na jakość wody, woda z tej warstwy może być dobrej jakości. Wtedy zwykle zawiera drobiny piasku, muł i inne mniejsze zanieczyszczenia. Można ją uzdatniać w warunkach domowych.

Wody wgłębne zalegają pod nieprzepuszczalnymi utworami geologicznymi (np. glina) i posiadają dobrą lub średnią izolację przed wpływami zanieczyszczeń agrotechnicznych. Wody te zazwyczaj są dobrej jakości, choć może się zdarzyć, że zawierają żelazo i mangan w ilości przekraczającej dopuszczalne normy lub gazy: amoniak i siarkowodór.

Wody podziemne, nadające się na ujęcie, mogą więc występować na głębokości kilku, kilkunastu lub kilkudziesięciu metrów. Woda podziemna